

Budapestre vonatkozó ujságcikk

Osztálozás

343.128.5

Szerző:

Cím: *Züllött gyermekek bírósága*

Forrás: *Vitradel.*

3p.

(Hely)

1921. XI. 31.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Hely

Idő

"1920"

Személy

Helyszám

Züllött gyermekek bíróságán

**Szomorú adatok a fiatalok bűnösökről —
Annyi romlott gyermek még nem volt, mint ma**

(A *Vitradel* tudósítójától.) Akikről ez a cikk szól, azok nem ültek családi körben, a fénves, kivilágított káncsolyfa mellett, szép, dusan terített fehér asztalok körül, ajándékoktól övezve, boldogan az ünnepi örömtől és kipirulva a szentesti kellemes izgalomban. Pedig még egészen fiatalok, mindannyian *tizennyolc éven innen*, de máris bejelentették abba az életbe, amely a zülléshez vezet, sőt... Többnyire a külvárosi mellékutcákból kerültek elő, sőtét pincelakásokban laknak, de sok közöttük a fővárosi mellék közepén él, az otthoni nyomor kergette az utcára, elűzte hazulról. Éjszakai csavargót csinált a kis iskolásokból, sarkú cigarettárust a bankkönyvelő fiából, patronázsnevelőt a mama kedvencéből és súlyos kórházi beteget a tizenhároméves, hazulról elszakadt, utcára került leányokból.

Budapest gyermekbírósága ijesztő adatokat közölt velünk. Fennjártunk ott, a szerb-utcai dunai kapitányság épületében, ahol napról-napra összegyűjtik a kis pesti csirkefogókat és megfélemlítettek. Beszélgettünk a bíróság vezetőivel, tapasztalt, nagy gyakorlatú rendőrtanácsosokkal, gyermek-kriminál-pedagógusokkal, végignéztük a bíróság működését, bekértünk és áttekintettünk jelentéseket és statisztikai kimutatásokat és most el-

mondunk egy keveset abból a sok szomorú dologból, amit ott tapasztaltunk.

Tizenháromezer züllött gyermek

Budapesten annyi züllött gyermek még nem volt soha, mint manapság. Annyi dolga még egy esztendőben sem volt a gyermekbíróságnak, mint ebben az évben. Annyi gyermekleány még nem tért a bűnös, könnyelmű életre eddigél ebben a városban, mint ezidén. Annyi fiatalok még nem kóborolt az utcákon, és annyi beteg gyermeket még nem talált a rendőrség a zugszállókban, mint ezerkilencszázhuszonegyben. *Több mint tizenháromezer gyermek került a gyermekbíróság elé ebben az évben. Négyezerrel többben, mint tavaly.* Csak egy hónap alatt csupán csavargásért kétszáznál több gyermeket állítottak elő, akiknek több mint negyedrész leány. Az előállított gyermekeket minden esetben megvizsgálta a rendőrorvos.

És ekkor szörnyű dolgok derültek ki. Tizenháromeves, tizenégyéves, tizenötéves és tizenhatéves leányok közül csak minden ötödik volt egészséges, a többi beteg. Háromszáztizenkilenc tizenégyéves felüli megvizsgált leány közül csak husz olyan találtak, aki még nem ismerte a szerelmi éle-

tel. De találtak negy számmal zugszállókban tizenkétéves deiforeáltakat is.

Sok leánygyermeket ebben az évben már négyszer-öttször állítottak elő különböző garni-szállókból, utcáról és lebujaikból.

Nem használ a büntetés

Először csak megdorgálták őket. Azután átadták javítónevelésre a fiatalok kóruak bíróságának. A patronesszek kezeire bízták őket, bekerültek a patronázsba Csak keveset használt. Azután három hétre bezárták őket. Azután a legnagyobb büntetéssel sújtották; két havi elzárással. Mindegy. Az eltelvevedettek legjaván a büntetések közül egy sem használt.

Igaz, egy ritka eset előfordult. Több-szöri lítkos kéjelgés gyanuja miatt harmincnapi elzárásra ítélték egy fiatal leányt. Csak hónapok múlva került sor az ítélet végrehajtására. Akkor azonban a romlott leány helyét *egy díszingavált külsejű hölgy, egy belvárosi kereskedés üzletvezetője* került a bíróság elé. A büntetés elengedését kérte azzal, hogy *menyasszony*. Ekkor a büntetést el is engedték, csak dorgálásra ítélték a boldog menyasszonyt. Az ilyesmi azonban egészen kivételes. A züllésnek indult fiatal leányok közül alig lehet valakit megtéríteni. A véruk életviszonyaik mostohasága, nyomoruk, rossz társaságuk viszi azon az uton, amelyre léptek.

„A leányok rosszabbak a fiuknál!”

A valóság az, mondta szinte egy-

Székesfővárosi hazinyomda 1922

szerre két gyermekbír. hogy a leányok rosszabbak a fiuknál. A leányokon igazán semmi sem segít. Hiába kerülnek aránylag jó viszonyok közé, továbbra is feslett életet élnek. Vágynak erre az életre. A züllött fluknál nincs egészen így. Ha tudunk valami bázist teremteni arra, hogy megállíessen rendezett anyagi viszonyok közt a serdülő gyermek, akkor nagyon sok esetben sikerül megmenteni. Csakhogy a mód nehéz. Nem rendelkezünk kellő eszközökkel. Szűkölködünk anyagiakban.

Pesten például ebben az évben *több száz hatnyolc-tíz éves cigarettárus gyermeket állítottak elő a gyermekbíróságra.* Hiába minden. Iskolába nem akarnak járni. Tanoncnak nem mennek, dolgozni nincs kedvük. Megszokták a könnyű pénzszerzést. Ugy élnek, mint a felnőttek, önállóan szülő hozzátartozók nélkül. Naponta sokszor ötszáz-ezer koronát keresnek. Könnyen kaphatók mindennemű bűnözésre, nagy bennük a hajlam.

Egy bankkönyvelő négy gyermeke például a főváros utcáinak cigarettát árusít. Hat-tizenkét évesek. Több-ször előállították őket. Mindannyian bevallották, mert átnak ki az utcára cigarettát árulni; apjuk állástalan bankkönyvelő. Elvesztette az állását, most ők tartják el.

Rendőrségi gyermekotthon kellene

Hogy a gyermekbíróság nagyobb eredményeket érjen el, szüksége lenne

egy gyermekotthonra, amelyben az előállítottakat elhelyezhetnék. Most ugyanis összekerül a fogcákban a kis csavargó, a tilkos kéjelegés miatt lefogott leánnyal, a romlatlan lelkű eltévedt gyermek a bűnös útra tért ifju gonoszlevővel. Ezeket mind szépen el kellene különíteni. Annak idején a Hermina-uti lovasrendőrlaktanyában akartak berendezni gyermekotthont, nem sikerült. Nemrég a Mária Terézia-laktanya egy részét engedélyezte e célra a honvédelmi miniszter, nem lett belőle semmi. Nincs meg az arra való két—három millió. Ötven gyermek részére való teljes felszerelés már van. Az épület azonban hiányzik. Most előadások tartásával, hangversenyekkel, matinékkal próbálják megszerezni a szükséges összegeket. A társadalmi áldozatkészség nagyon csekély. Nem látják be az emberek az ilyen gyermekotthon szükségességét. Nem tudják megérteni, hogy milyen fontos ez, hogy tulajdonképpen saját magát védi, aki arra áldoz. Mert nem szabad elfeledni, hogy a kis csibészből lesz a nagy betörő, a züllésnek indult csavargóból a rovottmúltú ástolvai.